

RINSE VAN DER SCHOOT

De uitdaging is elke keer een besturings- en samenwerkingsmodel te ontwerpen dat het beste past. Van alles niet te veel en niet te weinig, maar precies goed.

Om als projectprofessional een certificaat te halen, is een interview met een assessor soms onderdeel van het traject. Met de verhalen van assessoren krijg je niet alleen inzicht in hun ervaring en waarom ze assessor zijn geworden. Ook wat jou als kandidaat staat te wachten. Maak kennis met assessor Rinse van der Schoot!

Wie ben je?

Ik ben Rinse van der Schoot, twee keer getrouwd geweest en vier kinderen. Ik heb ooit Psychologie gestudeerd in Groningen. Als werkstudent was dat, ik werkte als vrachtwagen- en buschauffeur om een inkomen te verdienen.

Na mijn studie ben ik terecht gekomen in het bedrijfsleven en heb daarbij het klassieke pad van programmeur, via systeembegeleider en systeemanalyse naar projectmanager gemaakt. Samen met mensen mooie en complexe resultaten opleveren was helemaal mijn ding. Al snel werden de projecten steeds groter en internationaler. Ik heb jarenlang met veel plezier bij Siemens gewerkt. Dat betekent veel IT, techniek en klanten die een probleem opgelost willen hebben.

In die periode heb ik ook veel opleidingen erbij gedaan. AMBI was in die tijd een hbo-opleiding in de informatica voor mensen die een baan hadden. Ik heb AMBI helemaal afgemaakt met als hoofdvak informatiebeleid. Daarna twee jaar een opleiding voor organisatieadviseur bij de beroepsvereniging NVOA, die bestaat nu niet meer. Tot slot een gecombineerde MBA en MBI in Rotterdam (Erasmus/RSM) en Atlanta, Georgia USA. Dat waren twee zeer intensieve jaren. Daarna heb ik een paar jaar bij IBM Global Services gewerkt als Principal. Toen was ik verantwoordelijk voor een product-markt combinatie en in mijn geval was dat ERP voor de financiële sector. Bij een reorganisatie in 2001 werd mijn team, inclusief mijzelf, bij IBM opgeheven.

Dat was voor mij het moment om een droom waar te maken: een eigen bedrijf. In mijn eentje vond ik dat wel erg alleen. Daarom heb ik aansluiting gezocht en gevonden bij Oppidum, een bedrijf dat helemaal gericht was op project- en programmamanagement. Meer dan 20 jaar ben ik daar managing partner geweest. We deden trainingen en opleidingen voor professionals en we deden projecten en programma's voor onze klanten.

Sinds 1 november 2021 heb ik weer een 'gewone' baan in loondienst, Ik werk nu (voor 80%) voor Hogeschool Van Hall Larenstein als project- en programmamanager. Dat is een kleine, maar tegelijk de meest duurzame Hogeschool van Nederland, met allemaal opleidingen in het 'groene' en 'natte' domein. Ik ben dan vooral bezig met onderwijsinnovatie. Voor 20% werk ik nog vanuit mijn eigen bedrijf, Copafit. Dat is vooral veel assessments en soms een training.

Welke certificaten heb je behaald en waarom?

Ik heb mijn IPMA-B gehaald in 1995 en was daarmee één van de eersten van Nederland. Ik deed mee in de eerste ronde, destijds met assessoren uit Engeland. Vanuit die groep zijn toen een aantal succesvolle kandidaten geselecteerd om assessor te worden en ik hoorde daar ook bij. In de periode dat ik bij IBM werkte ben ik ook binnen hun programma gecertificeerd als Executive Project Manager.

In de 20 jaar dat ik managing partner van Oppidum was, gaven we veel geaccrediteerde trainingen. Dat betekende dat ik in behoorlijk veel methoden en aanpakken geaccrediteerd trainer ben. Dat gaat van PRINCE2, MSP en MoP tot meer gespecialiseerde best practices als Managing Benefits, P3O, Stakeholder Engagement en Change Management. Daar kwamen later allerlei Agile varianten bij. Ik ben ook geaccrediteerd trainer Scrum Master (via EXIN en via Agile Business Consortium), Agile Project Management, Agile Programma Management, Agile Change Agent, Agile BA, AgileSHIFT en PRINCE2 Agile.

Persoonlijk vind ik het belangrijk dat je iets goed kunt uitleggen en dat is natuurlijk helemaal belangrijk als je trainingen geeft. Bij de meeste programma's moet je ook regelmatig aantonen dat je kennis up-to-date is. Daarnaast heb ik ook een aantal andere beroepskwalificaties, zoals VCA Veiligheid voor Operationeel Leidinggevenden en Code95 voor beroepschauffeurs.

Waarom ben je assessor geworden?

In eerste instantie ben ik assessor geworden omdat ik daarvoor gevraagd werd, samen met een paar andere geslaagde kandidaten uit de eerste groep IPMA-gecertificeerde in Nederland. Ik ben ook van 2003 tot 2018 assessor geweest bij Siemens in hun bedrijfseigen systeem voor certificering van projectmanagers. Sinds 2017 ben ik regelmatig betrokken als assessor bij grote internationale bedrijven, die al hun projectmanagers over de hele wereld onafhankelijk willen laten certificeren door IPMA.

Sinds 2012 ben ik ook IPMA Validator en International Certification Advisor (ICA). In de eerste rol ben ik namens IPMA een auditor om vast te stellen of in alle landen van de wereld het IPMA-certificeringssysteem op de vastgelegde manier en op het juiste niveau wordt toegepast. Ieder land, ook IPMA Certificering in Nederland, krijgt daarvoor elke drie jaar bezoek van 2 validators. De ICA's helpen de IPMA-beroepsverenigingen in landen die dat ook willen bereiken om zo ver te komen.

Hoe vul je de rol van assessor in?

Ik vind het in ieder geval erg leuk om andere mensen en andere bedrijven in deze wereld te leren kennen. Zo in de loop van de jaren heb ik al heel wat voorbij zien trekken. Het verveelt nooit. Het is altijd fantastisch om te zien wat een team voor moois kan maken als ze elkaar en de kracht van hun organisatie optimaal gebruiken.

Als assessor vind ik het belangrijk om zo zuiver mogelijk tot een oordeel te komen. Dat begint met observeren. Dat betekent zo bewust mogelijk alle verwachtingen en waardeoordelen opzijzetten en alleen maar kijken naar wat je ziet gebeuren in een interactie. Of hoort tijdens het interview. Of leest in een rapport. De tweede stap is analyse en conclusie. Het gaat dan om zaken als: is het een passende handeling in de betreffende situatie? Heeft de interventie effect gehad? Maar ook: welke competentie zien we nu in actie? De laatste stap is de vraag hoe het past binnen de afgesproken normering.

Hoe kijk je naar de toekomst van projectmanagement?

Welke naam het ook heeft of krijgt binnen diverse organisaties, projectmanagement wordt alleen maar belangrijker. De kern voor mij is dat je met mensen van verschillende disciplines meestal complexe dingen maakt die er nog niet zijn.

De vraagstukken, maar ook de (technologische) mogelijkheden worden steeds uitdagender en ingewikkelder. Het vak projectmanagement, maar ook wij als vak-beoefenaars moeten daarin meegroeien. Projecten worden steeds complexer. Soms zit die complexiteit vooral in de doelen en eisen, soms in de politiek en de belanghebbers, soms in het risico en soms in het geld. Maar bijna altijd zit deze complexiteit in alle gebieden en domeinen.

De uitdaging is elke keer een besturings- en samenwerkingsmodel te ontwerpen dat het beste past. Van alles niet te veel en niet te weinig, maar precies goed. Volgens mij zijn en blijven de projectmanagers op dit algemene gebied de specialist. Het doet er dan niet zoveel toe dat de mensen die dit doen in andere situaties of veranderinitiatieven programmamanagers, portfoliomanagers, transitie managers, agile managers, change managers, agile coaches, of nog anders heten.

Welke tips geef jij de kandidaten mee?

De belangrijkste tip is om bewust met je vak en je project om te gaan. Binnen de geneeskunde noemen ze dat ook wel klinisch redeneren. Het eerste is dan om de situatie waar je geconfronteerd bent te overzien. Achtergrond en context helpt hierbij. Dan komt de vraag: 'wat is nu precies het probleem?' Misschien kun je iets doen, iets onderzoeken om dat te bevestigen of juist te ontkrachten. Dan komt de projectmanagement interventie. Jouw aanpak of ingreep. In de gezondheidszorg: de therapie of het beleid. Daar hoort een verwachting van het verloop bij en bijsturen als dat nodig is. En tot slot: de evaluatie en reflectie. Wat heb je geleerd en wat kun je de volgende keer anders of beter doen?

Een tweede overtuiging is dat je vooral veel in de spiegel moet kijken. Jezelf veranderen is lastig, maar anderen veranderen is nog veel moeilijker. Je kunt daarom ook beter beginnen bij jezelf.